

Előfizetési árak:
Fél évre 4 kor. Negyedévre 2 kor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
SZÉKELY IMRE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Pacz-utca 43. sz.

Megint mennek . . .

Megint mennek a magas ki-
Hallgatásra
Jó magyarok s haj megint nem
Budavárba.
Budavárban nem találsz csak
Zárt kilincset,
Épen, mint a bécsi burgban:
Hideg szívet.

Tapogattják odafönn nagy
Ovakodva:
Mennyit puhult a magyar hat
Hónap óta?
Megérett-e a szerepre
Valabára,
Hogy legyen függetlensége
Renegátja?

Arra ugyan bécsi urak
Hiába vártok!
Hamarabb sujt chlumi köd
Átka rátok,

Mint e nemzet higgyen sima
Beszédeteknek.
A milyennel négyszázéve
Hitegették!

Megviradt már a magyarnak,
Éjszakája
Átalmat a piros hajnal
Hasadásba.
Az új nappal új erő forr
A vérében,
Nem puhult meg, keményebb lett
Erejében.

És bizony őt mindhiába
Puhítottok,
Türi azt is, mint a többi
Bosszantástok. —
Majd talán az eszetekbe
Jutand végre:
Az oroszánt ingerelni
Gyerekes csiny, — rossz a vége!

A téli árak megérkeztek; az összes nyári árak és **MARADÉKOK**
nagyon olcsón lesznek eladva.

Lövy F. **Vigyázz: kékre festett kirakat.**

Garantirozott hírek.

(—) **Mint utólag értesülünk**, a Máriapócsi bucsun a „*Szent Háromság*“ ügyvédi iroda is képviseltette magát egy kiküldött gyakornok-riportere által. A czél nem kliens fogdosás, hanem inspiráció keresése volt az iránt: miképen szerezhetné vissza az iroda főnöke a Dóczy-féle tanárválasztás óta megesappant népszerűségét? És csakugyan Máriapócsról származott az az eszme, melyet *Márton* Imre iroda főnök ur a jogügyi bizottság mult heti ülésén „gyakorlatiasított“, hogy t. i. csak az 1200 frton alóli városi tisztviselők kapjanak drágasági pótlékot. A föllépés pompásan bevált; maguk az 1200-on alul levő tisztviselők is annyira elérzékenyültek tőle, miszerint egyhangulag kijelentették, hogy jövőre kamatoztatás végett künnlevő, behajthatatlan tőkekövetetések perlését valamennyien a »*Szent Háromság*« ügyvédi irodára fogják bízni.

(—) **Még mindég van** Debreczenben ujság, mely azt erősítgeti, hogy *tífusz-járvány* *dul* a városban. Ez már csak azért is lehetetlen, mert a rendőrség, mióta el van látva revolverekkel, mindenféle *csavargót* távol tart a várostól.

(—) **A jogügyi bizottság** megmarkolta a spongyát és törült a jól megszerkesztett költségvetésből, azután meg hozzáírt, szaporitván a a bevételeket a papíroson. A hírlapok meg ujjonganak, hogy csak 25 perczent lesz a pótdadó. No, csak tessék bokázni; mert ha a főszámvevő is megállapítja azt a pótdótot, akkor nem lesz kedvök a tánczra!

(—) **Nagy a panasz**, hogy a városnál igen kényelmesen tartják be a hivatalos órákat. A tisztviselők többnyire „*üléseken*“, („*Bika*“? „*Halász*“? „*Debreczen*“? „*Dréher*“?) vannak távol s némelyikkel napokig sem lehet beszélni. De akkor ki végzi ezeknek az uraknak a dolgát? Hát a gyakornokok, meg a díjnokok, hiszen ezek adminisztrálják most a várost!

(—) **A Bika béli vendéglős**, kávék etc, ugylát-szik szereti a kötekedést. Legutóbb megfelebbezte a közgyűlés határozatát, mert ő az Istennek sem akar fizetni az utczára kitett asztalokért, nemhogy holmi pipogya tanácsnak! Legjobb lenne meg sem engedni az asztalok kirakását, mindjárt vége lenne az egész asztaltánczoltatásnak.

(—) **Megszépitette** a város a Kossuth-utczát, a mennyiben kiaszfaltiroztatta — félig. Most már azután olyan az utca, mint az az ember, a kit feloldalt simára borotváltak, másik felől pedig meghagyták torzonborz szakálát. No de nyugodjunk bele, hiszen városi építkezés ez is!

(—) **Leszavazta** a városi tisztviselők drágasági pótlékát a jogügyi bizottság. No, a hol így respektálják a hivatali szorgalmat és ügybuzgalmat, ott igazán nem érdemes pontosan bejárni a hivatalba!

(—) **Panaszkodnak** a lapok, hogy országszerte nagyon elszaporodtak a rabló czigányok. Még jobban is elfognak szaporodni, mert hát az ő számukra ninesen ez országban akasztófa.

(—) **Ha beválik**, a mit egy helybeli lap irt, akkor a világ legbeesületesebb embere, *Papplaczi* szerepelni fog a szeptember havi városi közgyűlésen. Bizony régen nem is láttuk már a *platzon*, kíváncsiak vagyunk rá, hogyan fog „festeni“ *Simonffy* Imre mellett.

(—) **Panaszkodott** a mult héten egyik helybeli lap, hogy a város *Bika* szállodájának udvara való-ságos szemétkerakó hely és trágyadomb. Főlöskéges volt a panasz, hisz általánosan tudva van, mikép nagyító üveggel sem lehetne fölfedezni a városnak oly intézményét, vagy vállalatát, melyben ott n lenne a trágyadomb.

(—) **Megint kísérletezik** a kamarilla a nemzet lelkiismeretével, hogy hátha engedne valamit a negyvennyolezból? Hát sohasem fog már ennek a generális kompániának benőni a fejelágya? Sohasem fogja megérteni, hogy nem megy visszafelé semmi e világon?

(—) **Arról firkáltak** a mult héten a kormány-párti lapok, hogy haragudott *Fejérvári*, a miért *Gautsch* beleszólt az ő általános titkos választó jogába. No, ez már nyilvánvaló hazugság! Hiszen ha megkérdeznék a vén generálist, bizony nem tudná ő megmondani, micsoda az az általános titkos választói jog!

(—) **A legujabb hírek** szerint a Burgban nem rokonszenveznek már az önálló vámterülettel sem. Hát hiszen nekünk sem kell már az! Sokkal praktikusabbnak találjuk mindenben szakítani Ausztriával, hogy csupán a personál unió legyen közöttünk a kapos.

(—) **Már azon is fennakadnak** a minden lében kánál okvetetlenkedők, hogy a színház környéke ronda, az udvarán levő kövezet olyan göthös, akár a városi közigazgatás. — Avagy nem tudnák az illetők, hogy *annak olyanak* kell lennie azon czélből, mikép már a *szagáról* megismerje az idegen: ahán, ez a debreczeni színház!

(—) **Szegeden** egy uj Jäger Marit fogtak el, ki három férjét és két gyermekét mérgezte meg — pusztán örökségahajászatból. Ime, ide visz az, hogy felsőbb bíróságaink nagyon is pihentetik az akasztófát! Ha kötéltre huznának egy pár ilyen vasorru bábát: mindjárt megesappanna az alföldön az asz-szonyok mérgezési kedve.

(—) **Kimutatta** a foga fehérít Tisza Pista meg a pártja legutóbb az országgyűlésen: darabant-párti, tehát alkotmánytalan biz ő minden pereputyjával együtt. Már csak azért is jó lenne egy kis parázs új választás, hogy ezeket a hamis blattal játszó „honfiakat“ odasöpörné az ajtó mögé a szemétkbe.

(—) **Ügyesen gazdálkodik** a mi városi tanácsunk! Eladta raktáraiból a fáját ölenként 12 forintjával a fakereskedőknek, s azok most 14 forintért sózzák a közönség nyakába. Hja, a lakosság nem azért van, hogy olesó fát kapjon, hanem hogy fizesse a pótdótot.

 Csipke
függönyöket

legszebben tisztít

Hrabéczy Antal

ruhafestő és tisztító intézete

Debreczen Széchényi-utca 42. sz.

Értelmes Balazs

külsősori lábbeli készítő hazafias tünődései.

En ha Kossuthéknak volnék, most szoritanám Isten igazában. Hadd kapjon kólikát Goluchowszkytól elkezdve s Pitreichon és Becken tovább haladva az utolsó lakáig minden náthás osztrák, aki csak ellenünk esattogtatta eddig a fogát.

67-ben — mondják — elcsusztott valaki a bécsi burgnak sikos pádimentomán s elcsusztak a jogaink is. Most is bevagyon ott kenve a palló, miként én berázom a ficsórt fédervájszszal, hanem hát vágjátok bele abba a hunczut fába bős sarkantyutokat honom hősei s álljatok sarokra!

Mondjátok meg ő felségének, hogy nem lesz itt semmi baj, mihelyt bedugja a fülét bár mamasz, de mindazonáltal nem mindig bárgyu, buta kompánia lapatyolása előtt, mely félkegyelmű göggel ront nekünk magyaroknak, miként az éji bogár a falnak. Világosítsátok fel a nagyurat, hogy annak a totyakos tábornoki karnak és annak a higvelejű osztrák diplomáciának, mely rokkant agygyal s bögészeti marhulattal azt orditmányozza, hogy a magyar vezényszó a hadsereget gyöngitené, nincs annyi esze, mint egy dugó bogárnak, mely neki megy a falnak.

Ergo itt is úgy léssen, hogy ezek ugyan neki mennek a falnak, de azután nagyot koppanak és elhallgatnak.

Tehátlan még az sem lenne rossz, haott helyben a színhelyen, már hogy a Burgban, jelenléteketben megtörténnék azon általam hön óhajtott nagy jelet, hogy a ti magyar vezényszavatokra valamennyi Burg-bogár neki menne a falnak s rögtönszerű azonnalisággal palacsintává lapulva kérne ottan a falhoz ragadva benneteket, hogy vakarjátok le őket.

Ily ábrándszerű, de nem lehetetlen eszmeszotypanyataim közepette alig veszem észre, hogy már félóra óta huzom a Miska fülét, a ki pedig most igazán nem vétett egyebet, mint hogy a spájszban nyalakodván beleszorította a fejét egy lekváros kondérba, melyből csakis azon füle látszik ki, mely kezében vagyon.

Im elbocsátlak tehát könnyelmű ifju, de azért ne menj hát fővel neki az almáriomnak, mert úgy váglak kupán, hogy a kondérba a lábodujjáig berogysz, mint tokjába a szusz nélküli verkli s bögésed tulharsogja a kefegyár füttyét, mint a női sirást az égháboru!

Fináncz nóták.

I.

Öszi harmat ül a tájon,
Dér lepi be a bokámat,
Mikor megyek nyitogatni
Reggel a simitőházat. —
Hej, a dohánynem „ereszt” még.
Nem is örzöm én sokáig,

Elmegyek a kisüstöshöz,
Hol a czepra vigan »párlík«.
Megfokolom a pálinkát
Es hogy nincsen-e hibája:
Elemezni leküldöm a
Gyomromnak vegykonyhájába.

II.

Nagy az adóhátrálék,
Nagy biz a, hiába:
Pénzügyigazgatónkat
Hej, szurkapiszkálja,
Papiroson kalkulál,
Spekulál, mihaszna,
Nem fogy biz a, mert a dob
Szege van akasztva.

De csak álljon helyre az
»Az alkotmányos« élet,
Annak öröme majd
A fináncz zenéltet.
Dobszó mellett lábra kél
A dunyha, párna.
Mintha férjhez vinné a
Gazdának leánya.

III.

Mikor nem kell csempész után
Menni lesbe,
Bodegába járok mostan
Minden este.
Kiforrott már az uj bor bár
Nem édes még,
De ha érzem bodegás lány
Ólését:
Akkor inni valóságos
Gyönyörűség!

Töredék.

(A debreczeni tüzoltók diszgyakorlatának programjából.)

1. Szivattyú-gyakorlatok, megfelelő literes és félliteres üveg-edényekkel, Berkó ur vezetése mellett.
2. Belső tűz oltása (sesta kertivel) a tisztikar részvételével.
3. Szorgos munka a német fecskendővel (spriccer) vezető: Jablonczay titkár ur.
4. Tüzes folyadékkal telt pinceze gyors kiürítésére szapora nyilatkozatok mellett (a kis kadét utmutatásai nyomán.)
5. Hivatásosak mászó gyakorlatai (négykézláb a sárga földön.)

A kathedrából.

„Nephelének volt hét leánya s mind a hetet feldolgozták a költők.”

Érdeklődik.

Fiu: Mamuska az apa zsákoló?
Anya: Már hogy volna zsákoló!
Fiu: Mert az imént azt mondtad, hogy nagy terhet vett a nyakába.

B. Reichmann Ármin szept. 15. után.

Van most igenis szimhe gedile tudniillik a Kossuth pártba azirt, mert tudniillik vót a *Fejérvárinak* (ezelőtt *Weiszburger*) illetéleg a *Kristóffynak* ilyen esendes kimulása. Így van ez, tudniillik meg igenis kell szenvedni a hazáért, míg igenis feljutunk a tányirnyalásig, tudniillik Bécsig. Itten vagyok, példa rá én is, mennyit igenis én ígertem, adtam, hogy én tudniillik megkapjak a nemesigt és megnyit meg kell szenvedni azért a titulusért és a helyett, hogy tudniillik kaptam vóna, a jótékonyság fejibe engem mellőznek.

Milyen szerencsés ebből a szentpontbul az a Péter *Harstein*. É hozzá elmentek, hogy 400.000 karanáért igenis felajánlják a nemessigt. Milyen ócsóért látszik, hogy igenis kezeledni látta a Kristófi a csődöt, azirt adta vón olyan ócsóért, de a Péter *Harstein* rákiabálta tudniillik, hogy igenis kutyánál az egres és adott egy olyan styp in die zent, a Budapestről titokban leküldött drabantos kevetnek, hogy az ugy ment igenis ki, mint tudniillik mikor forró vizet igenis a kopaszra entettek, a kanászba, abba mesébe.

Hej bezzeg én nem ét kiforráztam vóna, sét még ét is megkentem vóna a 400.000 karanán fejl, de leider ez nem igenis jett hozzám. De megbínhedtek ezért a darabantok a multat és jevendét, mert a kezvélemény igenis pálczát tert tudniillik fellettek. Báresak igenis a hátukon terték vóna el, én lettem vóna tudniillik az első, a ki itett vóna rajtok egyet De térjünk napirendre.

Na hát én is fel igenis itkeztem a Zeisig igyben, mert ez igenis késlelteti némileg a politik folyását, ami igenis fáj az én nemesigirt vágyódó szívemnek és késlelteti igenis a dógát a nemesig keril. Én ebben az igyben tudniillik ugy felfagak a helyzetet, hogy a Hochenzolner . . . de majd el én igenis szóltam magam. Fagd be a szád igenis elnek ur, mert majd el igenis zárnak, mint a Zigányt.

Kilenben se tudok, hogy tudniillik hova kéne huzni, milyen párthoz ebben a zir-zavarban, En mast gandalkadok, hogy ki igenis lesz a homo réguszt, akinek adjak a bókot. Csak annak erilek igenis, hogy á drabantokat elkerkettik és kilenesen ki igenis a úttrit huzta a Kristófi a belügyminiszter, mert jól ántak vele.

Részletek Than Gyula ur regényeiből.

(Épen nem közkívánatra kiadja a »*Debreczeni Ujság*« nyomdája.)

Egyen meg a fene benneteket! „szólt fuvola hangján a vár tündére“, csak azért hogy épen mondjon valamit . . .

*

A nagy művész hlntaszékében szunyadozva már egy órája játszott a szívével Majd hirtelen pemzlit ragadott s falra festé az ördögöt.

*

Ah! mondá angolul a vén kucséber, majd helyet foglalt a művelt család asztalán, miközben kétágu vörös szakálával ollót játszott a zordon enyészet.

*

A szegény bankár kamatlában a tyukszem fájni kezdett, mire ő kinjában a tönkszélére lépett. Majd felkapta a tönköt s a le vágta vele . . . T urat — a szerzőt.

Tyakodi Lőrinczné

— reggeli fohászzkodásai a piacon. —

Na, lelke, szomszidasszony, hát hallott-i mán ilyet? Mi ránk simfelnek a gazdasszonyok, hogy így meg ugy kitartunk az árából mindent, derágán adunk mindent, oszt rittig ippen azt csinálják ük is, a mit mink! A minap egy kosár szállót akartam venni, mert ráéhezett ez a fertelmes ember, mióta munkába van, minditig esemegés, mint a katona lova, hát nem egy ezüst forintot meg husz garajezárt kirt irté a czifra gazdasszony? — Mán iszen az én iste nem akárhová tegye, én ugyan meg nem adom irté, ha mellette lelem is. — ugy ott hattam, mint szent Pál az oláhokat, mer emmán derágább még a husnál is, a ki pedig most olyan disztó árba van, hogy egy napszámir nem is vehet egy kila hust a szeginy ember!

Oszt errül nem csinálnak semmit az urfélük, a menybéli atya repitené el üket, hanem csak a kofákat nyaggattyák, minditig azokkal vannak megakadva, vagy kell, vagy se, pedig a szárazménkü se banná, ha soha felé se nizenék a píresi sornak!

Tüllem vegyik a nacsága, eszem a száját!

A hires megye.

Biharmegyén meglátszik, hogy Hanem azért kimondta, hogy Tisza Pista pátriája. Mameluk lesz mindhalálig, Bizony még a kapczája is A meddig a székházában Loyális feketesárga. Egy, csak egy Tisza virágzik.

Lekesedett a kormányért Mit neki magyar vezényszó, Legutóbbi közgyűlése, Mikor oláh fele része! Csak azért nem éljené meg. Másik fele is azzá lesz, Mert megbukott márszegényke. Ha kell Tisza s Bécs kedvére!

Találós kérdések.

Mi nehezebb? Egy kilogramm vas, vagy kölesönkapni 10 koronát?

*

Mi fáj jobban az asszonynak? Ha a jó hírnevét veszti el vagy a fogait?

Mi könnyebb? Kétszer végig járni a világot, vagy páholyhoz jutni a színházban?

Mi tesz hiresebbé egy embert? Egy korszakalkotó taláhuány, vagy ha első díjat nyer a sakkversenyen?

*

Mi könnyebb? Megélni vagy meghalni?

Minek örül jobban egy primadonna? Ha őt kitapsolják, vagy ha a másik primadonnát kifütyölik?

Kovács káplár a kaszárnyában.

— Azt a zsirozót so-hase látott puliczkán elkínszeredett vaksi pilátusát az öreg apátok lelkinék, bundások, . . . hapták! — Adódik tutotokra a brigadéros ur ű atyauristensíginék kegyelmes parancsolattýábul, hogy nagyon meg van véletek elígedve, a miir a hagygyakorlatok alatt emberhe míltó kíp-pen viseltítek azt a gír-hes csontotokat, oszt nem csináltatok olyan fertelmessíget, mint a Duna mellett kínlódó ráczok, a kik esürhe mógygyára dúltek ki a sorbul. Aszorta, hogy kítartó legínyek vattok, de ehez ű nem sokat konyit, mer nem aján-lotta menetelis közbe a szeszés itókát; pedig ha űres lett vón a bádög-üveg: dudáltathatta vón

ű a gyenyerálmarsot, legfejjebb én is csak az eget rukkapáltam vóna túlle!

— Arrul karatyoltak a tiszturak a minap a kantinba, hogy beadná mán a derekát Bécs, oszt a huszároknál meg lenne a magyar vezínyszó. De a ki megteremtette erre a csámpás világra azt a sok inaszakatt, vín, zörgösesontú gyenyerálist, ha a huszároknál magyar világ lesz, minállunk is a legyík ám, mer ha nem, hát akkor ugy megtanulnak repülni az osztérák tiszturak, hogy estáció nekül írnek el a hetvenhetedik pokol fenekire!

— Na, harmadfű tinók, íkes szavakkal tutotokra atta mán az ezredparancsnok ur ű szencsíge, hogy nem szógáltatok ám még ki három évet, hat napot, ha tovább kell koptatnotok a császár derága szíp nadrágát, míg Bécsbe a felezájgmaiszter uraknak helyrebillen az agyveleje! Asztat mán én is elvárom azomba túlletek, nemesak az óbester ur, hogy fír-fiasan viselítek el ezt az isten esapását, oszt szív erősítőnek tele lesz minditig a bádögüveg jóféle gége balzsammal, mer ha a nines, hótt nyomorikká tesz benneteket a bornyutokba szorult nímet vezínyszó, — bundások! — hapták! . . . lófsiczez! . . . direkezió a kantin!

Iskolában.

Tanító: Na fiuk, ki emlékszik még hány féle eset volt?

Tanítvány: Alany eset, . . . tárgy eset. . . . (gondolkozva).

Tanító: Tovább, tovább. Többre nem emlékszel.
Tanítvány: Dó igen, a *kassai* esetre.

Brachkrogen Dávid

— jókívánságai —

— Sinálgyad rekordot obban, hodj tégidet gázolgya el o legtűbb kerékpáras!

— Te rojtod próbálgyon ki o rendűrsig oz ój revolvereitűl o hard-képeességt!

— Te ledjed oz otólsó tifuszos beteg o városba bene!

— Fáklyás zenével gyójtssanak fel a tied házodot!

— Pártfogolgya tégidet o robsegélyzű edjlet!

— Érdeklűdgye o tied egészségi állapotod iránt o sirásu!

— Próbálgyad meg te okoratonól, milyen ólés esik a vasboronába bene!

— O rendűrsig viselgyen gandgyát o te érték-tárjoidnok!

— Ledje neked edj rutációss körforgu géped, o mék toniteso meg tégidet káramkodni!

Ledjed te éjszokoi szalgálatbon két sókettel edj szabábo!

— O várasházánál ledjed te ógyes-bajos ember mindennap!

Eszi a lug . . .

Eszi a lug a nyakát most *Megbukott a drága kormány.*
Tiszának meg a pártjának, *Ki foglalja helyét el?*
Megbukott a drága kormány, *A kinek a talpát ismét*
A melynek ók udvarlának. *Nyalogassák nagy hűséggel?!*
A melynek az érdekében *Mindegy e sok gyászvirágnak,*
Titokban ók mindent tettek, *Ha hóhér jön is nyakára,*
Bár látszólag ugy mutatták, *Csak Bécs küldje: szolgája lesz,*
Hogy ellene fenekednek. *Lelketlen, csuf rabszolgája!*

Egymás között.

— Ugy-e nálatok nines aszfaltbetyár?
— Az nines, de van betyár roszt aszfalt.

A hétről.

— Hallottad, hogy Zigány Árpád kihallgatásakor nótával felelt.
— Mit énekelt?
— Azt, hogy „helyettem kis levél, tégy valomást“.

Bugyi Sándor

debreczeni talpigás.

Na valami derik vót, hogy a lengyelek meglátogattak bennünket. Vasárnap dilután magam is ott vótam önsaját az estációnál, mikor megirkeztek. Kegyetlen teshezálló gyerek vótak minnyájan, oszt valami szörnyen örültek, mikor megláták a diadalkaput, akkire a vót írva, hogy aszongya „Bozie zbaw polske.“ Én esztet sehosse tuttam vóna magamtul kifaggyuzni, hogy mit tesz, de a vin Jóga Szabó Józsi oszt megmagyarázta; asszongya a vóna a, hogy „Buzát, zabot a pojáknak!“ Mondok mán asztat is hozzá tehetik vóna egy bajjal, hogy tötött káposztát meg foghagymás kolbászt, mer mir azir, hogy esztet se sajnájjuk túllök.

Hát nem is sajnáltuk, mer Hóhér Berezi ugy ellátta őket a köcsesigünkön mindenféle jóval, hogy nem lehetett panaszok se iterre, se itarra.

Na de meg is érdemeltik, mer mir azir, hogy tettek ojan kegyetlen szip ineklist a színházba, hogy nem győztem törülni a szememet az ingem ujjával, rittam örömömbbe, mint a gyerek. De hát ugyan henne rittam vóna: mikor még asztat is elinekeltik magyarul, hogy Isten áld meg a magyart, akkibül tisztán megtecczik, hogy esupa tesvir a lengyel a magyarral mind egy szálíg. Oszt aszondom, hogy ne is fíjjetek tesvirek, lesz még szöllő, lágy kenyír, lesz még a nimetre dér. Na meg a muszkára is! Lesz még Lengyelország! Megyünk, segítünk beneteket, ki löcsesel, ki kaszával, csak várjatok még ecsepepet, elébb idehaza hadd huzzuk el a nimet nótáját, mer ippen most nem fér a büribe, meg akarjuk ekkiesit vakarni, ahun viszket neki.

Kitettek oszt magokir a hejbéli dalármiskák is, merük meg lengyelül inekeltek, akki meg oszt mán a lengyeleket rikatta meg. Az öreg Bém apánk mosojogva nízte az égbül, hogy mennyire szeretyük egymást, oszt homlokon esókolta Petőfit. Igy monta Márk Endre tekintetes ur, a dalármiskák atyamesterje, de el is hiszem neki.

Hétfün dílelött oszt a nagyerdön fejtük meg a baráceságot, mán hogy odaki a zöd gyepen főztünk ekkis bográcsos gujásoshúst amugy magyaroson szógafán, akki oszt lengyelnek, magyarnak ojan jólesett, hogy nem győztük vóna rá nyelni a sesta kertit. Kinn vót az öreg Jóga Szabó Józsi kollégám is, ű horta a száraz gajjat a tűzre; akkire való nízve oszt ugy kiszikkatt, hogy minden fordulónál muszaj vót belé egy litrit tőtenem, máskülönbet beteg lett vóna. Igy is utól írte oszt a gyengesis, mer a hapárré ájjik belé a guszttussába, mikor az erdőrül bejöttünk, pájnkára fordította, oszt még

maj meg is járta, mer ahogy a Sesztina Jenő tekintetes uram udvarán pakoltuk lefelé a vasat, hát leördült a tráfszekérrül, oszt még asztat szavazta a földön girincezen fekvé, hogy aszongya a neki a baja, hogy a veje elissza előlle minden keresminyt. Jól van a Józsi mondok, neked oszt alig jut naponta másfél litri, ugy-i?

— Hát sz ha még a bánatot se öbliteném le, akkor hogy a fenébe bírnám ki a lú víginél, — aszongya.

Beszíji, bolon beszíji, így magamba, aval elkesztem arra figyelmezní, akkit Sesztina tekintetes ur izélt, mer mir azir, hogy egy piritusz főzőmasina vót a kezibe, akkinek ojan bezzegje van, hogyha feldül, elalszik benne a piritusz Hallga be jó mondok, hisz Jóga Szabóba meg akkor gyúl meg a piritusz, ha feldül. Oszt ahogy ezt kimondom, hát csakugyan ehen okággya mán Szabó a tüzet a fal tövín saját őszintén. Mer mir azir, hogy nem vigyáztunk rá, a tekintetes ur közel tette hozzá a pirituszos üveget, e meg a hapárré ájjik belé, míg mink az ördögös masinát níztek, felhajtotta a denaturát.

Én oszt idejekorán betöttem a száját a sipkával, aut hogy ipp a kezem ügyibe vót egy katuja kulimáz, asztat se sajnáltam túlle; akkire való nízve oszt elalutt a vin butykosba a láng.

Na tekintetes ur mondok ki tanálta ki asztat a fortijos masinát?

Asszongya Simon Isvány uram ű kigyelme, a tanító.

Csakhogy tudom; elmegyek hozzá, mondok, oszt alássan felkirem, hogy erre a vin Szabóra is csinájik ojan bezzegget, a ki távoj taresa túlle a pájinka eránt való veszedelmet.

Na de majd el is felejkezek mán a lengyelekről. Hát ugy vót a, hogy csak esztet a kis vasat pakoltuk le, mer esztet nem halaszthattuk, aut én riszemrül ott hattam az öreg Jógát, mondok kilökik mán ütet énnállam nekül is, avval mentem kifelé az estációnho, mer mán ippen huzóttak kifelé.

Hát csakugyan jöttek is valami érvinyes jókedvek vót, ugy meg danolták tiszta magyar szóval hogy „Riszeg vagyok rózsám mint a csap“, hogy szinte szerettem vóna csap lenni, ha egyebir nem, mán csak az ű kedvekir is.

Kegyetlen fájinui eltanyáztunk oszt még odaki egy jó félóraig a lengyel tesvirrekkal; csak asztat nem tom felfogni az én hejjes pógári eszemmel, hogy mir nem kísírte ki őket ha több nem, legalább egy dalárma, hisz így oszt aszt is mondhatták rülünk odahaza, hogy örültek ezek mikor megirkeztünk de akkor is mikor eljöttünk.

Nem így szokja pég esztet a magyar ember, hát máskor jó lesz vigyázni. Aszondom!

Használja a híres Hajdusági pedröt egy doboz 50 fillér. Kapható Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél Debreczen Kossuth utca 8. Arany egyszarvu gyógyszer-tár.

Előfizetési ára: **egy hónapra** korán reggel házhoz hordva **30 krajczár.**

Egyes szám ára 1 kr.

Debreczeni Reggeli Ujság

Politikai napilap.

Feu Dávid politikai bazárja.

— Ah, olazotos szalgája, exczelencz *Tiszo* Pis-to oreság, nü, ez ozotánd nevezetes szerencse ebben o ssóf időben! — Miben lehetek szalgálotáro? — Ógy? — Edj szép kis egérót küllene, o méken ki tódna mászni abbul o ezodar szerepbül, o mibe oz arszágjölésen o pártjávól együtt belemászott, mikor elárólto, hodj edj küvet főjpp Bécsesél? Hát tetezik todni, oz o szerep, o mit excziád meg o pártjo o moi világbo gyátezük, oly jólöletes és ótálotos, hodj o ki benne részt vette, oz pületikoi holott. — Ozt oz egérótat már most megtolálhot mogo is! Pósztolgya el, mint o tovolyi hó, senki se nem fag-ja megsirotni. — Nüs, tolán még nem is tetezik o gyó tonács? Okkor sak tessén tuvább gyárni o to-ástánszot, mig volomi küben ki nem türi o nyokát minélelőbb! — mogomot ogyánlok, exczelencz!

— Van szerencsém, *Ródnay* Bélo fükopitányg ór ü méltuságo, tolán pületikoi fagfájásó van, hodj oz én özletembe tévedte bele? Vagy ógy? — Igen? O *Zeysig* ógyben o karmányg megbizásó falytán edj esónya bózgalommal gyárto el, de mastand már o karmányg megböktá és oszt szeretné todni, mi lesz belüle, ho *Bánffy* tolálgyo lenni o belögyminiszter? Hát todgya, mit sinálgyák o kifocsort ezitrommal? Vagy mi o fizetése o küllemetlenné vált mórnak? Vagy mire becsölnek osztot, o ki ünszántábul lett rabszalga? — Hogy von-e itt volomi menedék? Hodne! Odjo be rüktün o lemandást, ozotánd kül-tüzzék ki Gráczbo, mintho sohase nem lett volna bodopesti fükopitányg, ott tolán elfelejtenek hodj ün is volt o vilagan. — Nüs? — nem tetezik? — ok-kor tessén másfele fordulni, — bár ne lette vulna szerencsém!

Legjobb bajuszpedró a híres debreczeni

„GZIVIS“ BAJUSZPEDRŐ.

Nem tépi, jól össze ogja s noteti a bajuszt.

1 doboz ára 40 fillér.

Készítöje s főraktára

Mihalovits Jenő

gyógyszertára

DEBRECZEN, a városházzal szemben.

Villamos csengők, telefontek, villámhárítók berendezését minden terjedelemben, javítását és évi gondozását legjutányosabban és jótállás mellett eszközi **FÖLDVÁRI L.** debreczeni első Elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1. szám (az udvarban). Villamos felszerelések, zseblámpák, kerékpárok és alkatrészek raktára. Képes árjegyzék ingyen. — Telefon szám 168.

Epilepsia.

Aki nehéz kórban göresőkben és egyéb idegbajokban szenved, az kérje az erről szóló röpiratot. Kapható ingyen és bérmentve: **Schwaben-Apotheke, Frankfurt a M.**

Gumi- és réz-bélyegzők
festékpárnák, számozógépek és izléses
nyomtatványok
gyógyszerészek részére papir-
pecsét bélyegek

legolcsóbb beszerzési forrása, az
Első debreczeni

RUGGYANTA BÉLYEGZŐ-GYÁR és nyomda,
Simonffy-utca 5-dik szám.

Tüdő, nyak, asztma és gégefő-betegek figyelmébe.

Aki tüdő vagy gégefőbajától avagy régebb asztmáját — ha akár milyen makacs és gyógyíthatatlannak is látszik — szabadulni akar, egyszer és mindenkorra forduljon: **A. Wolffszky Berlin N., Weissenburger strasse 79.** ki ingyen és bérmentve küldi meg bárkinek árjegyzékét és a gyógymódszer leírását. Ezernyi köszönő és hálaírat bizonyítja a gyógyszer kitünő voltát.

Schuller Sámuel

szoba-, czimfestő, tapetirozó és fényező

DEBRECZEN, SIMONFFY-UTCZA 25.

Felvállal új épületek, lépcsőházak és diszletek festését, izléses czégfeliratokat, tapetirozást és mindenféle fa- és vasbutor fényezéseket a legdivatosabb kivitelben és legjutányosabb árban.

Lehet-e a tüdőbaj, ellen védekezni?

A tüdőbajok okozói gyanánt a tuberkulózis-bacillusokat ismerték föl, a melyek mindenütt, a hol tüdőbajosok tartózkodnak, benne vannak a levegőben és az utca porában és nem pusztíthatók el. Jóllehet a bacillusokat csaknem minden ember a porral magába szívja, még sem lesz minden ember beteg, mert az emberi szervezet rendes viszonyok között szerencsére képes arra, hogy a betegségnek beleje hatolt csirait a gége- (tüdő) mirigyekben levő hatá-os anyag segítségével ártalmatlanná tegye. Csak ott tör ki a betegség, a hol ezek a mirigyek meggyöngültek és miután ezt híres szaktekintélyek fölismerték, közelfekvő volt, hogy a gégemirigyek erősítésével teremtsenek segítő-eszközt a betegség csiráinak legyőzésére. Újabb időben a tüdőbajosoknak éppen ezért

HOFFMANN dr.-féle glandulént

rendelnek, a mely egészséges állatok gégemirigyeből tartalmazza azt a hatá-os anyagot és így a betegség csirait elpusztító anyagnak mesterséges bevezetésével támogatja a test természetes gyógyító törekvését. Azok az orvosok, a kik betegeiknél glandulént alkalmaznak, azt tapasztalták, hogy a betegek étvágya növekedik, kedvük derül, erejük és testsúlyuk gyarapodik, a köhögés alább hagy, a köpet oldódik, az éjjeli izzadás eltűnik; szóval, hogy a gyógyulás folyamata megkezdődik. Ajánlatos tehát, hogy ne mulasszuk el a glandulén-tablettákkal való kísérletet.

A glandulén **Hofmann dr. utódal kém. gyárában Meerane** (Szászország) készül és orvosi rendelethez gyógyszertárakban, valamint a raktárban: **Fragner B. gyógyszertára, os. és kir. udvari szállító, Prága 203-111, Török J. gyógyszertára Budapest, Király-utca 12. sz.,** üvegekben 100 tabl. a 550 K. 50 tabl. a 3 K., kapható. Kimerítő brosrút a gyógyító eljárásról orvosok és meggyógyult betegek jelentéseivel kivanatra ingyen és bérmentve küld a gyár.

ETERNIT-PALA AZBESZT CEMENT-PALA

HATSCHEK LAJOS SZAB.

Gyár: NYERGES-UJFALU.

Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK képvisellete és raktára:

LUKÁCS VILMOSNÁL DEBRECZEN, Hatvan-utca 5. szám.

Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi gyártás 1500 kocsirakomány. — Kérjen ismertetést.

„URSUS“

a legtekélyesebb vas-erenda szerkezetű, szabadalmazott

borsajtó

felsőnyomással, a törköly egy darabban vehető le, a mint vasrészekkel nem érintkezik s így a bor megfeketedése kizárva. Legmagasabb nyomóképesség.

Honi gyártmány!

Budweisi és honi gyártmányu porcelán, valamint meidinger-köpeny és öntöttvas kályhák, minden szerkezetű vas és porcellán burkolatu

konyhák.

Vadászfegyverek és felszerelések, revolverek, hűvelyek és töltények.

Lőpor áruda. Újdonság! Brawning rendszerű ismétlőfegyver 1904. minta. Képes árlap ingyen és bérmentve.

Tóth Gyula

Debreczen, Piacz-utca 20-27.

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy csomag Cozaport.
Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozaport többet ér, mint a világ minden szöbeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejtí mi okozta javulását.

Nemrégiben egy fiatal asszony nekünk körülbelül a következőt mesélte:

„Igen én is használtam ezen remek szert a férjem tudta nélkül és hála Isten teljesen segített rajta. Jó férj volt józan állapotban, de sajnos, majd mindig részeg volt. Folytonos félelem, aggodalom és kétségbeesés, szegény, becstelenség és szegénység közepette éltem! De minek is meséltem volna el másoknak? Nem csodálatos-e igazán, hogy egy asszony a dolgot saját maga ekképpen irányítsa és otthonát, gondterhes tüzhelyét örömpalotává tudja varázsolni?“

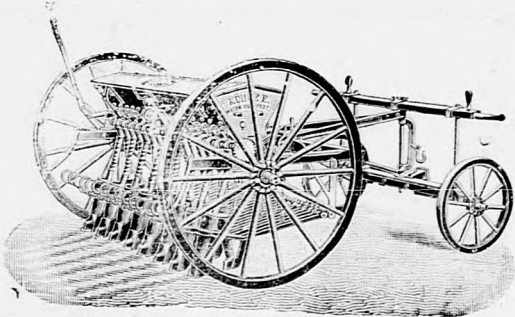
Coza a családok ezreit békítette ki ismét, sok sok ezer férfit szegény és becstelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzlemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozaport tulajdonosa, mindazoknak kik kívánják egy próba adagot díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezkesdünk, hogy egészségre teljesen ártalmatlan.

COZA INSTITUTE (Dept. 59), 71. High Holborn, London, W. C., ANGLIA.

(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendőek.)

Kühne E. hazánk legrégebb gazdasági gépgyárában **MOSONBAN** legjobb anyagból elimert kivitelben kaphatók: **Sack-rendszerű acél-ekék**, egy és kétvasú ekék, különféle szerkezetben, **szántóföld és rétboronák** dus választékban. Hirneves tolokerekes rendszerű

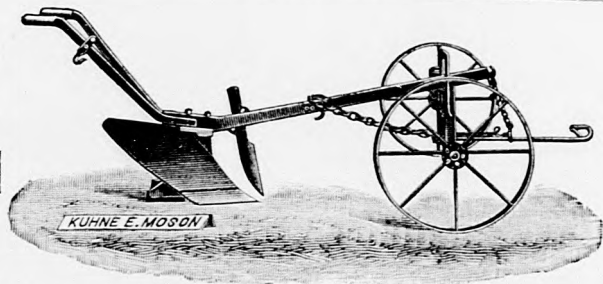
Moşoni Drill

sorvetőgépek.

Mindennemű cseplőgépek, kézi és járgányhajtásra. Gabona tisztító és szelelő-rosták konkolyvalasztók, szecskavágó, repavágó és darálógépek kitűnő kivitelben, különféle nagyságban. Morzsolók kézi és erőműhajtásra.

Hollingsworth lógereblyék. Amerikai ló- és kézi-kapák. Francia ekék és kapálógépek szőlőmiveléshez.

Bizományi raktár: **KORONDI SÁNDOR** urnál Debreczen, Piacz utca 28.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz. a főpostával szemben.